

Indiens hjerte

Byens Varanasi i det nordlige Indien er porten til selve Indiens sjæl

Af Eva Baré,
Dagbladens Bureau

VARANASI - Det er endnu mørkt, da vi fortumlede efter en lang tur i nattog ankommer kl. 4.30 om morgenen.

33 hvide danskere, iført turistbukser i gråt og sort og lige så farveløse overdele. Endnu ikke helt vågne og uden at vide, hvor vi skal hen, lader vi os ælte frem af den flod af mennesker, som trommende, syngende, messende og opstemte blødt presser os viljeløst ned af snørklede gader, hvor hellige køer, kvinder i farvestrålende sarier, og sadhuer (hellige mænd) med maling i ansigtet og kun iklædt aske og lændeklæder, myldrer i massevis.

En duft af sandeltræ, røgelse og jasmín fra flettede blomsterkranser blander sig med lugten af svedende kroppe. Og sammen med duftene, menneskemassen og de inciterende trommelyde der kommer alle vegne fra, bliver vi opslugt af dette fællesskab af syngende pilgrimme, der alle sammen vandrer af sted mod det samme mål.

Som én stor organisme, kun kodet til et formål, flyder den farvestrålende menneskestrøm som i trance ned mod floden Ganges, og vi flyder med. Undrende, men lige så opstemte og medrevne presses vi med af menneskebølgen, der pludselig deler sig i to: Et råb lyder, og en blomsterpyntet bære med et lig skærer sig skarpt ned igennem mylderet. Endnu en død skal brændes ved floden, og fordi vi har læst på lektien hjemmefra, ved vi, at endnu en sjæl nu kan slippe for at blive genfødt. Og det er dybest set det, det hele handler om.

Et kig i Indiens sjæl

Vi er i Indiens hjerte. I byen Varanasi, den absolut helligste by ved floden Ganges, hvortil tusindvis af pilgrimme fra hele

En sadhu - en hellig mand - hilser solen op.

Indien hver dag, året rundt, valfarter. Og denne morgen er ikke noget særsyn. Dette fantastiske skue gentager sig hver morgen, 365 dage om året og har gjort det i mange hundrede år.

Konstant er der hver dag mere end en mill. pilgrimme i Varanasi. For alle rettroende hinduer er det at besøge byen mindst én gang i livet nemlig opfyldelsen af deres allerstørste drøm. Ifølge hinduismen er floden Ganges selve legemliggørelsen af gudinden Ganga, der engang strømmede ud fra himlen og ned på jorden. Og for alle hinduer er floden derfor, i sin egenskab af gudinde, selvrensende. Derfor valfarter de hertil for at bade i den, fordi den kan rense dem for alle deres synder. Eller de

kommer her for at dø og blive brændt og få deres aske strøet ud i floden. Kun på denne måde kan de være sikre på ikke mere at indgå i hinduismens tro på reinkarnation. Kun sådan kan de sikres udfrielse fra den evindelige cyklus af genfødsler og dermed få direkte adgang til himlen.

Lysets by

Hinduerne selv kalder Varanasi for lysets by. En betegnelse vi til fulde forstår, da vi lidt senere er ankommet til et af byens mange Ghats (badetrapper), hvorfra vi nu skal sejle ud i en robåd. For ude fra floden af at kunne se det fantastiske skue, som udspiller sig ved de mange badetrapper.

Mens solens skær farver byen

lyserød, vandrer pilgrimmene ned ad de våde badetrapper og ud i floden. De ænses stort set ikke hinanden, er så optagede af deres eget indre univers, mens de med ansigterne vendt mod den opstigende sol fremsiger deres bønner. Alle går de ud i floden, indtil det når dem til livet. Kvinderne beholder deres sarier på, og her bliver de stående, indtil lyset og dagen er brudt frem. De vasker sig, lader flodens vand løbe mellem fingrene, og nogle folder hænderne til en skål og fører langsomt vandet op til munden og drikker af det. Dernæst vasker de sig over hele kroppen og dypper sig derpå tre gange helt ned i det hellige vand. Mens de beder, lukker de øjnene, og ingen, som ser dette skue, kan være i tvivl. Det er for de fleste af dem den største dag i deres liv.

Manikarnika Ghat

Denne morgen er der som alle andre morgener mange både på floden. Langsomt driver vi forbi de fem obligatoriske ghats, som en pilgrim i Varanasi skal besøge og ender til sidst ved Manikarnika Ghat, hvor de kasteløse døgnet rundt foretager de mange ligbrændinger. På store bål brænder mindst fem lig i flammerne, og de kasteløse har travlt med at sørge for, at alle lig bliver brændt godt nok. Det siges, at ilden ved Manikarnika Ghat har brændt uophørligt i 300 år, og at alle så at sige bliver brændt af den samme flamme, som dermed er forblevet ren. Der skal bruges ca. 200 kg brænde til en god brænding, og det er en stor udgift for de fleste hinduer. Mange sparer derfor op hele livet til deres eget ligbål. De kasteløse, som forestår brændingerne, må nøjes med den statsdrevne ovn - et paradoks af dimensioner, at de, som brænder andre på rettroende vis, ikke selv må blive brændt på samme måde.

I Lysets by Varanasi er solnedgangen mindst ligeså vigtig for pilgrimmene, som solopgangen. Det erfarer vi senere samme dag, da vi sent på eftermiddagen atter

For hinduerne er Ganges legemliggørelsen af gudinden Ganga, og derfor bliver man rensset for alle sine synder ved at bade i floden.

bevæger os ned til byens mange badetrapper og igen ror ud på Ganges-floden. Her i solnedgangen er nu et nyt skue i gang. Tempelpræster lovpriser solens nedgang ved Dashmaveda Ghat, og der er atter i tusindvis af mennesker ved floden og i bådene. Overalt står børn og voksne og sælger blomsterkranser med lys i. Dem kan man sætte i vandet og tænke på en kær slægtning eller ven, hvis sjæl man ønsker udfriet. Tusindvis af små lysblomster oplyser derfor mørket på floden, alt imens fint klædte tempelpræster inde på land synger i kor og lovpriser Krishna, Visnu og andre af hinduismens guder. Indimellem blæser de i konkylieskaller, fordi mennesket ifølge hinduismen kommer fra havet, og lyden af konkylien er evigheds lyd. Denne stemningsfyldte ceremoni foregår også hver dag året rundt.

For os hvide, blegklædte og helt anderledes og nøgternt tænkende fra Vesten, blev det en dag, vi aldrig glemmer.

NORDINDIEN

Hvornår: Man kan rejse til Indien året rundt. Efterår, vinter og tidligt forår er at foretrække, da sommermånedene er meget hede.

Hvordan: Er det første gang, man skal besøge i Indien, er det en god ide at tage på en arrangeret tur. Landet kan virke overvældende, og ting kan tage lang tid at arrangere. Intet kan sammenlignes med Europa. Forfatteren af denne artikel havde købt en rundrejse med DaGama Travel, hvori et ophold i Varanasi indgik. Mange andre danske bureauer arrangerer lignende rundrejser i Indien. For nylig har SAS genoptaget direkte flyvning fra København til Delhi. Flyveturen varer godt 8 timer.

Værd at huske: Tjek hos Statens Seruminstitut www.vaccinationer.dk hvilke vaccinationer, der er nødvendige. Visum er påkrævet, det samme er en selvstændig rejseforsikring.

Hver morgen, 365 dage om året, søger tusindvis af pilgrimme gennem Varanasis gader for at bade i floden Ganges, når solen står op.

DSB Rejsebureau
FLY - TOG - HOTEL

OPLEV EUROPA

SELSKABSREJSER MED REJSELEDER

MADRID 5.995
- fly & 4 nætter fra kr. Hotel m/ morgenmad. Middag og udflugter iflg. program.
La Almodena -Palacio Real - Picasso - Van Gogh - Rembrandt

LIGURIEN & PIEMONTE 11.895
- fly & 7 nætter fra kr. Hotel m/ morgenmad, vinsmagning, middage & udflugter iflg. program.
Cinque Terre - Portofino - Piemonte -Genova - Alba - Barolo - Torino

Pris pr. pers. v/2 pers/ specielle regler / begrænset plads

DSB Rejsebureau
70 13 14 18
dsb.dk/rejsebureau

lige til